

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16Csp/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121433171
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Pecuchová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2022:6121433171.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Katarínou Pecuchovou, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany 921 22, zastúpeného: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín 911 01, IČO: 47 234 679, proti žalovanej: Ž. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. O. XX, XXX XX O., zastúpenej advokátom Mg. Ondrejom Barnom, so sídlom Zámocká 529/34, Stropkov, o zaplatenie 7.237,97 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.047,28 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne

- zo sumy 117,54 eur od 16.4.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.5.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.6.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.7.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.8.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.9.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.10.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.11.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.12.2020 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.1.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.2.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.3.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.4.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.5.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.6.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.7.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.8.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.9.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.10.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.11.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.12.2021 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.1.2022 do zaplatenia,
 - zo sumy 133,77 eur od 16.2.2022 do zaplatenia,
- to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalovanej sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,28 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeného upomínaciu súdu dňa 26.7.2021 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplata sumy 7.237,97 eur s príslušenstvom z titulu Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.10.2019.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 11.10.2019 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 7.420 eur, žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 133,77 eur, žalovaná sa však dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala, napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Žalobca preto dňa 30.7.2020 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinnosti. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, preto si žalobca uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby žalobca vyzval listom z 28.6.2021 žalovanú k zaplata aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním žaloby. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila celkovo sumu 551,31 eur. Dlh vo výške 7.645,85 eur pozostáva z istiny vo výške 155,03 eur (istina 5. - 8. splátky), úroku vo výške 407,88 eur (úrok 5. - 8. splátky) a zosplatnenej istiny vo výške 7.082,94 eur (istina 9. - 96. splátky).

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal dňa 9.8.2021 platobný rozkaz sp. zn. 29Up/1147/2021, proti ktorému podala žalovaná v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor. Uviedla, že ide o spotrebiteľskú vec, preto bolo potrebné použiť všetky právne normy týkajúce sa spotrebiteľského práva. Poukázala na nesplnenie predpokladov pre platnosť postúpenia pohľadávky, čo malo za následok nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 132 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj ako „CSP“) tvrdila, že v žalobe absentuje akékoľvek tvrdenie žalobcu, z čoho pozostáva ním uplatňovaný nárok, zo splatnosti akých splátok odvodzuje svoju pohľadávku. Taktiež tvrdila, že nemožno považovať uplatnený nárok za oprávnený z dôvodu, že žalobca nesplnil podmienky stanovené § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Zo spisu nevyplývalo, že žalobca upozornil na možnosť zosplatnenia dlhu. Nestačilo totiž preukazovať doručenie vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru a prechádzajúcej výzvy len poštovým podacím hárkom, ale bolo potrebné preukázať, že sa ten ktorý právny úkon dostal do dispozičnej sféry žalovanej. Žalovaná z opatrnosti vzniesla námietku premlčania. Záverom poukázala, že zmluva obsahuje zmluvné podmienky, ktoré svojím obsahom vytvárajú hrubú nerovnováhu medzi stranami zmluvy.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov založených do súdneho spisu ako i prednesom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní konanom dňa 7.3.2022 a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

5. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzavreli dňa 11.10.2019 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej účelový spotrebiteľský úver vo výške 7.420 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 96 mesačných splátkach vo výške 133,77 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 15,13 %, RPMN vo výške 16,2 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená vo výške 12.841,92 eur. Dátum splatnosti prvej splátky bol dojednaný na 15.12.2019. Žalovaná na uvedenú zmluvu zaplatila, vychádzajúc z nepopretého, a preto nesporného, skutkového tvrdenia žalobcu (v spojení s výpisom čerpania, splátok a úhrad) celkom sumu 551,31 eur. Výzvou z 30.7.2020 bola žalovaná vyzvaná k úhrade celého úveru čerpaného na základe zmluvy a to v sume 7.686,85 eur v lehote 15 dní. Na zaplata dlhu bola žalovaná vyzvaná tiež predžalobnou výzvou z 28.6.2021.

6. Žalovaná v podanom odpore namietala neprijateľnosť zmluvných podmienok, premlčanie nároku žalobcu, nedostatočné uvedenie z čoho pozostáva žalovaná suma, ako i nesplnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky. Žalobca k odporu proti platobnému rozkazu uviedol, že nárok žalobcu pozostáva z istiny vo výške 155,03 eur (istina 5. - 8. splátky), úroku vo výške 407,88 eur (úrok 5. - 8. splátky) a zosplatnenej istiny vo výške 7.082,94 eur (istina 9. - 96. splátky). Tiež uviedol, že tvrdenia žalovanej, že zmluva o úvere obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú nerovnováhu medzi stranami sporu, považuje za ničím nepreukázané, keďže nebolo uvedené, ktoré ustanovenia zmluvy sú neprijateľné. Žalobca poukázal na to, že zmluva obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a je preto platná a účinná. S poukazom na tvrdenie žalovanej o nesplnení podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalobca poukázal na to, že strata výhody splátok bola dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatnením zo dňa 30.7.2020 bola žalovaná na túto možnosť upozornená.

7. Súd výzvou zo dňa 10.1.2022 vyzval žalobcu, aby doplnil skutkové tvrdenia a listinné dôkazy k splneniu povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a súčasne aby uviedol, akým spôsobom zisťoval a posudzoval bonitu žalovanej pred poskytnutím úveru.

8. Podaním zo dňa 13.1.2022 žalobca súdu oznámil, že úver zosplatnil v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami v: Hlava 6 § 3 písm. a) v znení: ...“ste sa oneskorili s platením aspoň dvoch splátok alebo ste sa oneskorili s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace“.. Z výpisu splátok bolo zrejmé, že žalovaná sa omeškala so splátkami 3. termín splatnosti 15.2.2020, 4. termín splatnosti 15.3.2020, 5. termín splatnosti 15.4.2020, 6. termín splatnosti 15.5.2020. Zosplatnenie bolo uskutočnené 30.7.2020 po 5 mesiacoch omeškania žalovanej, ktoré bolo žalovanej zaslané listom s názvom „Výzva k splateniu celého úveru“, kde bola určená lehota na zaplatenie celého dlhu do 15 dní. Dňa 28.6.2021 bola žalovanej doručená opätovná predžalobná výzva ako posledná možnosť na zaplatenie dlžnej sumy. Zosplatneniu predchádzali aj upozornenia formou sms správ o dlžných splátkach. Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/133/2019 a Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoCsp/14/2021. Vo vzťahu k preukázaniu skúmania bonity žalovanej predložil žalobca listinné dôkazy a to lustráciu registrov, špecifikáciu klienta, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 4.7.2019 s výškou úveru 7.000 eur, úverovú správu žalovanej, prílohu č. 1 k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, výpis z účtu žalovanej za mesiace 6/2019, 7/2019, 8/2019, 9/2019, žiadosťou o pôžičku zo dňa 26.8.2019. Podaním zo dňa 28.2.2022 žalobca súdu predložil listinu: Výzva k plneniu dlžnej čiastky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX.

9. Na pojednávanie konané dňa 7.3.2022 sa nedostavil žalobca, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Súd vykonal výsluch právneho zástupcu žalovanej, ktorý uviedol, že navrhuje žalobu zamietnuť, kvôli nepreukázaniu doručenia jednostranných právnych úkonov žalovanej, nakoľko nestačilo preukázať túto skutočnosť len poštovým podacím hárkom, avšak sa vyžadovala riadna doručka. Z uvedeného dôvodu bolo možné žalobu zamietnuť, keďže neboli splnené predpoklady pre platné zosplatnenie dlhu. Poukázal na neplatnosť jednotlivých jednostranných úkonov, keď výzva na zaplatenie dlžných splátok neobsahuje údaj o tom, s ktorými dlžnými splátkami sa žalovaná dostala do omeškania, čo spôsobilo neurčitost' právneho úkonu. Vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru neobsahovalo údaj o tom, ktorá splátka zapríčinila vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, z tohto dôvodu nebolo možné stanoviť začiatok plynutia premlčacej lehoty. Poukázal na povinnosť súdu prihladať na premlčanie v spotrebiteľských sporoch podľa § 54a občianskeho zákonníka. Ďalej poukázal na to, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov, keďže absentoval údaj o dobe trvania zmluvy. V takom prípade by mal žalobca nárok len na istinu. Tiež poukázal na nedostatočnosť skúmania bonity žalovanej. V rámci súdom vysloveného predbežného právneho posúdenia právny zástupca žalovanej uviedol, že žalobca mal nárok na splátky splatné do podania žaloby.

10. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. , tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

11. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá citovaného právneho predpisu, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 2 písm. d) citovaného právneho predpisu, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa § 7 ods. 1 a 2 citovaného právneho predpisu, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14. Podľa § 9 ods. 1 citovaného právneho predpisu, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom

trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 11 ods. 2 citovaného právneho predpisu, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 citovaného právneho predpisu, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 53 ods. 9 citovaného právneho predpisu, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 517 ods. 2 citovaného právneho predpisu, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka; výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

21. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Nebolo sporné, že strany sporu uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 11.10.2019, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 7420 eur s dohodnutou výškou mesačnej splátky 133,77 eur, pričom sa žalovaná zaviazala splácať úver v počte mesačných splátok 96. Nebolo sporné, nakoľko žalobca tvrdil a žalovaná nepoprela, že zaplatila na úver sumu 551,31 eur. Súd ďalej konštatuje, že predmetný právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským, z tohto dôvodu bolo potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa postavenia spotrebiteľa ako i zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože jej bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. Žalobca a žalovaná uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Na základe uzatvorenej zmluvy žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver a žalovaná sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

22. V konaní zostali spornými viaceré tvrdenia žalovanej a to jednak premlčanie nároku, nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu vzhľadom na žalovanou tvrdené postúpenie pohľadávky, nedostatok skúmania bonity žalovanej ako i neplatnosť jednostranných úkonov žalobcu, ktorými zosplatnil úver. S ohľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie v prvom rade poukazuje na to, že námietka žalovanej týkajúca sa nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu je nedôvodná a to z dôvodu, že v danom prípade nedošlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o úvere, keď žalobca, ktorý poskytol úver žalovanej sa podanou žalobou domáhal vrátenia dlžnej sumy od žalovanej. Súčasne bola neopodstatnená aj námietka premlčania vznesená žalovanou, nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá dňa 11.10.2019 a žalobca sa svojho nároku domáhal návrhom na vydanie platobného rozkazu dňa 26.7.2021. Nakoľko premlčacia doba je v tomto prípade trojročná (§ 101 Občianskeho zákonníka), bolo zrejmé, že začala plynúť po poskytnutí úveru. S ohľadom na podanie žaloby po necelých dvoch rokoch od poskytnutia úveru bolo zrejmé, že nárok žalobcu nebol premlčaný a to bez ohľadu na skutočnosť, že súd neskúmal presný začiatok plynutia premlčacej lehoty. V danom prípade bolo pre súd prvej inštancie

podstatným to, akým spôsobom žalobca skúmal pred poskytnutím úveru schopnosť žalovanej splácať úver a to s poukazom na ustanovenia § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré veriteľovi, t. j. žalobcovi, ukladajú povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať úver, dôsledkom čoho bolo v prípade nekonania s odbornou starostlivosťou nemožnosť vyžadovať jednorazové splatenie úveru a súčasne v prípade hrubého porušenia uvedenej povinnosti, že úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

23. Súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch), pričom bol pred uzavretím zmluvy povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, keď mal brať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa spotrebiteľský úver poskytuje, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, pričom za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez relevantných údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sú uvedené údaje ako: žalovaná je zamestnanec, zamestnaná od 3/2016, názov zamestnávateľa Z. U., a.s., s príjmom 1200 eur, pričom súd tieto údaje o klientovi a o zdrojoch jeho príjmu, považoval za nepostačujúce. Žalobca v konaní na výzvu súdu predložil listiny: doklad o klientovi, z ktorého vyplývalo, že výška úveru je 7420 eur, žalovaná je slobodná, býva vo vlastnom byte/dome, nemá deti, je zamestnaná s príjmom 1200 eur, s príjmom partnera 0. Súčasne mal žalobca dopytovať externé registre MVSR, NRKI, CEE, NRKI s výsledkom „Overeno“ a „OK“. Žalobca vychádzal z príjmu klienta 1198 eur, príjem partnera 0, životné minimum 143,06 eur, splátky z iných spoločností 754 eur, konsolidované úvery 128 eur, splátka úveru, ktorý bol predmetom sporu 133,77 eur a zostávajúce MLS klienta 295,17 eur (č. l. 449 súdneho spisu). Ďalej žalobca predložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzavretú žalovanou s veriteľom Amico Finance a.s. na sumu 7000 eur, ÚVEROVÚ ZPRÁVU“ žalovanej, prílohu č. 1 k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, výpisy z účtu žalovanej za mesiace 6/2019, 7/2019, 8/2019, 9/2019, záväznú žiadosť žalovanej ú úver od spoločnosti Zinc Euro, a.s. Z uvedených dokladov vyplývalo, že žalovaná mala viaceré úvery vo viacerých spoločnostiach, pričom výška jej príjmu mala byť 1200 eur.

24. Súd poukazuje na to, že z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18 vyplýva, že články 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex offo existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. V danom prípade súd poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi informáciu len o výške svojich príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôkaz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte

dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu). Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

25. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca uvedeným spôsobom nepostupoval, keď vychádzal len z príjmu žalobkyne a skutočnosti, že splácala ďalšie úvery, avšak neskúmal jej domáci a osobný rozpočet, t. j. výdavky žalovanej ako spotrebiteľa. Len z informácie o príjme žalovanej tak žalobca nemohol byť schopný posúdiť, či bude žalovaná schopná splácať úver. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., t. j. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“, je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval, aby získal objektívny obraz o finančnej situácii spotrebiteľa. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval (keď posudzoval schopnosť žalovaného splácať úver bez riadnych údajov o jeho výdavkoch a bez dokladov o nich, a najmä bez prihladenia do príslušnej databázy a registra údajov o spotrebiteľoch), čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., sa úver považuje v zmysle ust. § 11 ods. 2 zmieneného zákona za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Trnave, č. k. 11Co/2/2016-106 z 27.11.2019 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 z 27.10.2016. Z vyššie uvedeného vyvodil, že žalobca nemá (ani nemá) nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej, pričom všetky platby žalovanej bolo potrebné započítať výlučne na istinu úveru.

26. Žalovaná sporovala postup akým žalobca pristúpil k mimoriadnemu zosplateniu úveru a tiež namietala možnosť žalobcu požadovať jednorazové splatenie dlhu, pričom tvrdila, že v dôsledku nedoručenia jednostranných právnych úkonov, ktorými bola výzva na zaplatenie dlžných splátok či výzva na zaplatenie celého dlhu v dôsledku zosplatenia úveru, bolo potrebné žalobu zamietnuť. S ohľadom na uvedené namietala neplatnosť jednostranných úkonov a teda navrhovala súdu žalobu zamietnuť. K uvedeným tvrdeniam súd uvádza, že prípadné nedoručenie výzvy žalovanej na úhradu celého úveru, nemalo za následok neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca odvodzoval svoj nárok a preto nebolo dôvodné žalobu zamietnuť v celom rozsahu. Žalovaná ani neuviedla konkrétne ustanovenie zákona, z ktorého by táto skutočnosť mala vyplývať. V konaní nebolo sporné, že strany uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver v sume 7.420,- eur, pričom žalovaná netvrdila, že by jej peňažné prostriedky neboli poskytnuté. Súd preto považoval zmluvu o spotrebiteľskom úvere za platnú, od ktorej odvodzoval následne žalobca záväzok žalovanej. V prípade, ak by súd skúmal platnosť uvedených právnych úkonov, a dospel by k záveru o ich neplatnosti, následkom by bolo, že žalobca nebol oprávnený jednorazovo zosplatiť úver poskytnutý žalovanou, a nie neplatnosť celej zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k záveru o porušení ustanovenia § 7 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, následkom čoho bolo že úver bol bezúročný a bez poplatkov a žalobca nemohol pristúpiť k jednorazovému zosplateniu úveru, považoval za nadbytočné skúmanie toho, či jednostranné úkony, ktorými bola výzva na zaplatenie celého dlhu a výzva na zaplatenie dlžných splátok boli (ne)platnými právnymi úkonmi. Len záverom však súd uvádza, že za relevantné považoval preukázanie doručenia zásielok s výzvami na zaplatenie dlhu poštovými podaciami hárkami.

27. Súd s poukazom na vyššie uvedené dospel k záveru, že predčasné zosplatenie úveru je vylúčené s prihliadnutím na ust. §11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Predmetný spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, keďže žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovanej. Bolo nesporné, že žalovaná z poskytnutého úveru vo výške 7420 eur uhradila celkom sumu 551,31 eur. Súčasne súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žalobca nemohol jednorazovo zosplatiť úver, preto súd priznal žalobcovi splátky splatné do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, t. j. k dátumu 7.3.2022, konkrétne poslednú splátku splatnú dňa 15.2.2022, keďže po tomto dátume bol nárok žalobcu uplatnený žalobou predčasne. Hoci žalovaná navrhla priznať splátky splatné do podania žaloby, súd konštatuje, že

žalovaná netvrdila, že by po podaní žaloby uhradila splátku na úver, čím bolo nesporné, že žiadne úhrady nevykonala. Preto bolo dôvodné priznanie žalobcovi splatných splátok do času vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Súd pritom vychádzal z toho, že poskytnutý úver v sume 7420 eur je bezúročný a bez poplatkov so splátkou v sume 133,77 eur, a splátky úveru boli splatné vždy 15. dňa v mesiaci. Žalovaná uhradila sumu 551,31 eur, t. j. prvé 4 splátky po 133,77 eur a časť piatej splátky v sume 16,23 eur, teda neuhradila časť 5. splátky v sume 117,54 eur a splátky 6. až 27. splátky v sume 2.942,94 (22x133,77 eur). Dĺžna suma tak pozostáva zo sumy 3.060,48 eur (117,54 eur + 2942,94 eur). Nakoľko boli splátky úveru splatné k 15. dňu v mesiaci, žalovaná sa dostala do omeškania so splátkami odo dňa nasledujúceho po splatnosti splátky, t. j. od 16. dňa v mesiaci, a to počnúc mesiacom apríl 2020.

28. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) od 16.4.2020 bola vo výške 0,00 %. Keďže žalovaná peňažný záväzok včas a riadne nesplnila, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 3.060,48 eur i úrok z omeškania, pretože ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalovaná sa dostala do omeškania so zaplatením jednotlivých splátok istiny nasledujúci deň po ich splatnosti (keď k predčasnemu zosplateniu spotrebiteľského úveru nedošlo), od ktorého dňa má žalobca nárok na úrok z omeškania až do zaplatenia (teda odo dňa nasledujúceho po splatnosti tej - ktorej priznanej splátky). Keďže v období od 16.4.2020 až doposiaľ je základná úroková sadzba určená Európskou centrálnou bankou vo výške 0,00 %, súd priznal žalobcovi úrok z omeškania pri jednotlivých splátkach vo výške 5% ročne a vo zvyšnej časti žalobu vo výroku II. rozsudku zamietol, nakoľko pokiaľ nie je daný nárok žalobcu na ním uplatňovanú istinu, nepatrí mu ani príslušenstvo k nej.

29. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia 7.645,85 eur a bol úspešný v časti 3.060,48 eur. Hrubý úspech žalobcu predstavuje 40,03 % (3060,48 eur x 100 % / 7645,85 eur) a hrubý úspech žalovanej predstavuje 59,97 % (100 % - 40,03 %), potom čistý úspech žalovanej činí 19,94 % (59,97 % - 40,03 %). Pretože žalovaná bola v konaní úspešnejšia, súd jej priznal vo výroku III. rozsudku náhradu trov konania v rozsahu 19,94 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do

uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.